

"Чак третото - ^{чужден} ~~угоди~~ богу"

Допадна ми от вси най-много..."

Въздъхна дълбоко.

Как мъчно можеха тия три неща да се съберат в едно сърце: земните блага, честта и ^{беше} благоденствието...

Цял живот той се ~~бе~~ борил за да защитава правото и мира между людете. Ала те биваха спъвани навред от грубата сила, коварството, измамата. Бе ли успял да угоди богу?

- - -

Три месеца стоя кървавата, опашата звезда на небето. Когато към края на месец юни в Търново пристигна вестта за нечаканата смърт на никейската императрица Ирина, всички неволно си отдъгнаха. Злото вещание бе взело вече своята жертва.

През време на лов, Ирина ^{Алекание} Ватаци паднала от коня си и се наранила зле. Напразни били тревогата и грижите на кир ^{Ватаци} Иоан Дука който обожаваше жена си. Ирина изпуснала сетен дъх като благословила с примирена десница Тодор, Елена и трите им дъщери: Мария, Ирина и Теодора.

Жалейката на Никея засегна и българския царски дом. Преустановиха се всички тържества и забави. Отложиха се наредените ловджийски потери. Отмени се и заминаването на царската челяд за Царева ливада. Всеки ден в църквата Св.Спас се отслужваха упокойни за свекървата на българската царкиня.

Асен знаеше какво загубва Ватаци и колко страшна трябва да е неговата сирѣб. Той му написа дълго послание, пълно с мъдри словеса и молби за примирение и утеха. Ала той сам знаеше много добре, колко празни бяха всички тия думи, които не достигаха до сърцето и преминаваха край ухото като безсмислен и суетен шум.

Една вечер той отиде сам в "Св.40 мъченици" и дълго оста край вечно горящите кандила върху гробниците на Анна и Петър. Сложи връз мраморните плочи китки жълт янчец и синьо Иваново цв